

Projekt

z dnia 13 listopada 2023 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR LIII/...../23
RADY GMINY STARGARD**

z dnia ..... 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zmianami) oraz art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 935), Rada Gminy uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadne wezwanie z dnia 30 października 2023 roku, do usunięcia naruszenia prawa w zapisie § 6 ust. 2 pkt 3 Uchwały Nr X/61/15 Rady Gminy Stargard Szczeciński z dnia 25 września 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński, część obrębu ewidencyjnego Grzędzice.

§ 2. Wykonanie uchwały, poprzez przekazanie wnioskującemu treści uchwały wraz z uzasadnieniem, powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Stargard.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Sebastian Janiak

UZASADNIENIE

W dniu 25 września 2015 roku Rada Gminy Stargard Szczeciński podjęła Uchwałę Nr X/61/15 Rady Gminy Stargard Szczeciński w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stargard Szczeciński, część obrębu ewidencyjnego Grzędzice.

W ustaleniach planu zagospodarowania z zakresu obsługi inżynierskiej i komunikacyjnej, wprowadzono zapisy dotyczące odprowadzania ścieków, które stanowią iż odprowadzanie ścieków powinno odbywać się do planowanej sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu realizacji sieci kanalizacji dopuszczono odprowadzanie ścieków do zbiorników szczelnych zlokalizowanych w granicach własnych działek.

W dniu 30 października 2023 roku wpłynęło do tut. urzędu wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w zapisie § 6 ust. 2 pkt 3 powyższej uchwały, w sposób dopuszczający możliwość zastosowania dodatkowo przydomowych oczyszczalni ścieków. Powyższe żądanie zostało uzasadnione przepisem art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu porządku i czystości w gminach (Dz. U. z 2023 r., poz. 1469), który stanowi, iż właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, poprzez wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie obowiązującego prawa i nie wykracza poza jego ramy. Podstawami prawnymi przedmiotowej uchwały były przepisy art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Procedura sporządzenia przyjętego uchwałą, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została przeprowadzona w trybie określonym przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na etapie składania wniosków do planu oraz uwag do projektu planu, nie zostały zgłoszone żadne uwagi dotyczące kwestionowania rozwiązań w zakresie infrastruktury technicznej. Niniejsza uchwała uzyskała akceptację organu nadzoru prawnego tj. Wojewody Zachodniopomorskiego i została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego z 2015 roku pod poz. 4091.

Wskazać ponadto należy, że podjęta uchwała wskazuje na możliwość zastosowania zbiorników bezodpływowych do czasu realizacji kanalizacji, jednocześnie zapisy obowiązującego planu zagospodarowania nie zakazują zastosowania rozwiązań indywidualnych, w postaci budowy przydomowych oczyszczalni ścieków. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zostały określone ogólne zasady budowy systemów infrastruktury technicznej. Określona możliwość zastosowania zbiorników bezodpływowych, do czasu wykonania kanalizacji sanitarnej stanowiła korzystniejsze rozwiązanie dla gminy. Bowiernie rozbudowa sieci infrastruktury technicznej (kanalizacyjnej) jest celowa i ekonomicznie zasadna, gdy z sieci tej będzie korzystać określony obszar zabudowany. Większa ilość obiektów budowlanych skłania dysponentów sieci do szybszej rozbudowy infrastruktury na określonym obszarze. Oczywiście jest, że dysponent sieci jest skłonny prędzej planować i inwestować w rozbudowę sieci tam, gdzie jest (będzie wkrótce) duże zapotrzebowanie na przyłączenie nieruchomości do określonych mediów. Zatem tam, gdzie powstaje nowa zabudowa wyposażona w przydomowe oczyszczalnie ścieków traci rację rozbudowa sieci kanalizacyjnej, gdyż właściciele nieruchomości nie mają obowiązku przyłączenia się do tej sieci, zgodnie z przepisami ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach i często nie chcą dobrowolnie ponosić dodatkowych kosztów modernizacji swoich obiektów.

Zauważyć należy ponadto, że w myśl utrwalonego orzecznictwa, zapisy planu zagospodarowania, które wskazują jedynie na jedno rozwiązanie w zakresie odprowadzania ścieków, nie powinny stanowić przeszkody w zastosowaniu rozwiązania odmiennego, skoro ustalenia uchwały tego nie zakazują. Jak podkreślono np. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 29.11.2013 r., II OSK 1554/12, nie powinno budzić wątpliwości, że stosując funkcjonalną wykładnię postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego należy dojść do wniosku, że pomimo iż literalnie w planie tym mowa jest o budowie zbiorników bezodpływowych, to inwestor, który posiada konieczne środki i warunki terenowe, ma prawo wybudować przydomową oczyszczalnię ścieków. Zatem postanowień § 6 ust. 2 pkt 3 rzeczonoego planu miejscowego nie sposób traktować jako zakazu budowy przydomowych oczyszczalni ścieków, skoro jest to rozwiązanie przewidziane w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a także w § 26 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225). Należy zatem przyjąć, że dopóki na terenie

objętym inwestycją nie zostanie zbudowana sieć kanalizacyjna, to inwestor ma prawo wyboru indywidualnego rozwiązania w tym zakresie, jeżeli proponowane przez niego rozwiązania i metody nie są sprzeczne po pierwsze, z ustawą, po wtóre z wymaganiami technicznymi dla budynków i ich usytuowania. Należy zwrócić uwagę, że przedstawiona wykładnia znajduje swoje odzwierciedlenie w dotychczasowym orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyroki NSA: z 03.10.2008 r., II OSK 1115/07, z 23.07.2009 r., II OSK 1221/08, z 03.12.2009 r., II OSK 1894/08, z 09.06.2010 r., II OSK 953/09, z 27.01.2011 r., II OSK 83/10, z 14.06.2012 r., II OSK 472/11).

sporządził:

Paweł Kłobus